

ционалнитѣ малцинства и режима за тѣхъ. А такива инородни етнически групи е имало и ще има като малки островчета въ океана на голѣмитѣ народности, или въ морето на малкитѣ. Никакви гранични поправки, нито вътрешни колонизации, нито изселвания и размѣствания на населения могатъ да заличатъ напълно малцинственитѣ архипелази отъ картата на земята. Къде повече, къде по-малко, следователно, тѣ ще продължаватъ да съществуватъ, а още по-малко ще бжде възможно всички етнографски общности да се конституиратъ въ особени национални държави. Отъ тукъ идва въпросътъ: какъ да бждатъ третирани малцинствата, които живѣятъ разпрѣснато върху дадена територия и които не могатъ да иматъ тежнениа за друга държавна принадлежностъ?

Въпросътъ има една чисто **политическа** страна, поради която за дадено време, при дадена политическа обстановка, отговорътъ е: Преследване, асимилация, непризнаване етнографската особеностъ на малцинството; при други обстоятелства: пълно зачитане на народностната култура, езикъ, книжина, религиозна свобода, гражданско политическо равноправие. Ето Добруджа. До преди две години българитѣ бѣха обезземлявани, тероризирани и отричани като национално малцинство, днесъ, обаче, подписватъ съ него официално признатъ пактъ за равноправие. При дадени обстоятелства нѣма българи въ Македония и Тракия, при други—ще има, ще бждатъ зачетени.

Третирането на националнитѣ малцинства, излишно е да се спори, е до голѣма степенъ въпросътъ на **държавна** политика, влияна по-малко отъ точка зрѣние на същината на държавата, а повече отъ гледна точка на временнитѣ интереси на държавната политика.

Този въпросъ е особено комплициранъ въ **многонационалнитѣ държави**, които, въпрѣки малцинствения статутъ на О. Н., обикновено сж по-голѣми длѣжници на миноритетното право, отколкото въ национално хомогеннитѣ държави, като нашата, въ която чуждитѣ етнически групи—турци, гърци, ромѣни, евреи и др. сж твърде малобройни и тѣхното третиране не стига чакъ до държавното единство, какъвто е случая при много национални държави. Доказателства: въ отношенията между чехи и словаци се създаде дълбока държавна криза, въ кризата сж отношенията между хървати, сърби и словенци, между поляци и украинци, между маджари и ромѣни; това сж кризи, които пожертвуваха или заплашватъ държавното единство тъкмо днесъ, когато свѣтътъ е подъ влияние на събития, въ които националнитѣ прѣблеми и принципътъ за самоопредѣлянето на народноститѣ ставатъ лозунги не на О. Н., а на действащата военна дипломация.

Вземайки аргументи и отъ най-последнитѣ постановки на националната проблема, отъ актуалността, която обуславя